

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2020/1151

z dnia 29 lipca 2020 r.

zmieniająca dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niektóre przepisy dyrektywy Rady 92/83/EWG ⁽³⁾ są nieaktualne i niejasne, co prowadzi do nadmiernie uciążliwych procedur administracyjnych zarówno dla administracji podatkowych, jak i podmiotów gospodarczych. Koszty przestrzegania tych procedur przez podmioty gospodarcze skutkują ograniczeniem udziału małych i średnich przedsiębiorstw w handlu alkoholem i napojami alkoholowymi na rynku wewnętrznym. Ponadto należy zaktualizować odesłania do przepisów Unii, które już nie obowiązują.
- (2) Aby zapewnić jednolite stosowanie warunków ustalania podatku akcyzowego od piwa, należy określić warunki pomiaru w stopniach Plato. W szczególności, w odniesieniu do pomiaru w stopniach Plato w przypadku piwa słodzonego lub smakowego, należy określić, że składniki piwa, które zostały dodane po fermentacji, są również brane pod uwagę do celów pomiaru w stopniach Plato. Z uwagi na praktyczne trudności związane z identyfikacją i pomiarem suchego ekstraktu brzezki podstawowej gotowego produktu, taka specyfikacja jest konieczna i uzasadniona potrzebą zapewnienia zharmonizowanego podejścia, które zapewniłoby prawidłowe i jednoznaczne stosowanie tych przepisów przez zainteresowanych podatników i administracje podatkowe, jak również skuteczność nadzoru fiskalnego w odniesieniu do ryzyk uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć.
- (3) Aby zapewnić płynne przejście do zharmonizowanej metodyki pomiaru w stopniach Plato w przypadku piwa, państwom członkowskim, które w dniu 29 lipca 2020 r. nie uwzględniają składników piwa dodanych po fermentacji do celów pomiaru w stopniach Plato, należy zezwolić na dalsze wykorzystywanie obecnie stosowanej metodyki w okresie przejściowym.
- (4) Zawartość alkoholu w piwie, do którego można stosować stawki obniżone dla piwa o niskiej zawartości alkoholu, jest na ogół zbyt niska, aby stanowić dla browarów wymierną zachętę do innowacyjności i tworzenia nowych produktów o niskiej zawartości alkoholu. Aby zachęcić do opracowywania receptur piwa o niskiej zawartości alkoholu, należy podnieść próg stosowania stawek obowiązujących w przypadku niskiej zawartości alkoholu.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 108.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

- (5) Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone w przypadku piwa i alkoholu etylowego produkowanego w niewielkich ilościach przez niezależnych, małych producentów. Aby uniknąć sytuacji, w której inne napoje alkoholowe są traktowane w sposób odmienny niż piwo i alkohol etylowy, państwa członkowskie powinny również posiadać uprawnienia do stosowania stawek obniżonych do innych napojów alkoholowych produkowanych w niewielkich ilościach przez niezależnych, małych producentów. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia stosowania stawek obniżonych do produktów pośrednich i innych napojów przefermentowanych, z uwzględnieniem różnych kryteriów, takich jak zawartość alkoholu w gotowym produkcie lub ilość i rodzaj surowców wykorzystanych do jego wyprodukowania.
- (6) Aby ułatwić uznawanie ich statusu jako niezależnych, małych producentów we wszystkich państwach członkowskich, do celów stosowania stawek obniżonych podatku akcyzowego, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia wzoru jednolitego certyfikatu potwierdzającego wielkość rocznej produkcji niezależnego, małego producenta oraz spełnianie przez niego kryteriów ustanowionych w dyrektywie 92/83/EWG. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*). Chociaż certyfikacja niezależnych, małych producentów przez państwo członkowskie, w którym dany niezależny, mały producent ma siedzibę, jest pożądana, należy zmniejszyć obciążenia administracyjne poprzez zezwolenie niezależnym, małym producentom na samocertyfikację. Państwo członkowskie, w którym dany niezależny, mały producent ma siedzibę, powinno być obowiązane do określenia warunków służących zapewnieniu prawidłowego i jednoznacznego stosowania takich przepisów oraz zapobieganiu uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom. Państwa członkowskie powinny przyznawać stawki obniżone podatku akcyzowego na podstawie certyfikatu wydanego przez pozostałe państwa członkowskie, z wyjątkiem należyście uzasadnionych okoliczności, na przykład ryzyka uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć. Państwa członkowskie, które stosują wyższe progi dla małych producentów, powinny być obowiązane do stosowania takich samych progów wobec producentów z innych państw członkowskich.
- (7) Z uwagi na szczególną sytuację sektora wina w Republice Malty, należy zezwolić temu państwu członkowskiemu na stosowanie wyższego progu w związku z mechanizmem stawek obniżonych przewidzianym w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do niezależnych, małych producentów wina.
- (8) Państwa członkowskie powinny być upoważnione do stosowania stawki obniżonej w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego w gorzelniach należących do producentów owoców (z takich owoców jak jabłka, gruszki, wytloki z winogron i jagody itp.).
- (9) W przypadku piwa, wina i innych napojów przefermentowanych dyrektywa 92/83/EWG zezwala państwom członkowskim na zwalnianie z podatku akcyzowego produktów domowego wyrobu, które nie są produkowane w celach handlowych. Jednakże dyrektywa 92/83/EWG nie zezwala na takie fakultatywne zwolnienie w przypadku alkoholu etylowego produkowanego z owoców (takich jak jabłka, gruszki, wytloki z winogron i jagody itp.) do konsumpcji własnej. Ponieważ kilka państw członkowskich posiada długotrwałą tradycję takich produktów, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania stawek obniżonych lub zwolnień w odniesieniu do produktów z alkoholu etylowego o charakterze regionalnym i tradycyjnym, które nie są produkowane w celach handlowych. W związku z tym należy przewidzieć możliwość, aby państwa członkowskie mogły, na ściśle określonych warunkach, zwalniać z podatku akcyzowego lub stosować stawki obniżone podatku akcyzowego w odniesieniu do ograniczonej ilości alkoholu owocowego produkowanego z owoców (takich jak jabłka, gruszki, wytloki z winogron i jagody itp.), będących własnością tej osoby fizycznej, przez nią uprawianych i dostarczanych z działki, do której ta osoba fizyczna ma tytuł prawny. Państwa członkowskie stosujące takie stawki obniżone lub zwolnienia powinny być obowiązane do podjęcia środków niezbędnych w celu zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć. Środki te powinny obejmować na przykład rejestrację osób fizycznych, które produkują takie napoje, rejestrację urządzeń do destylacji, w tym ich wielkość i lokalizację, zgłaszanie wielkości produkcji i inne środki kontroli zapewniające zgodność z warunkami stosowania stawek obniżonych lub zwolnień. Te państwa członkowskie powinny także wprowadzić adekwatne wymogi i procedury w celu zapewnienia kontroli produkcji i konsumpcji oraz zapobiegania skutkom transgranicznym i sprzedaży transgranicznej. Państwa członkowskie powinny również ustanowić przepisy dotyczące kar za naruszanie takich krajowych przepisów i zapewnić wykonywanie tych kar. Wybór kar pozostaje w gestii państw członkowskich, lecz przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (10) Biorąc pod uwagę, że stawki obniżone lub zwolnienia z podatku akcyzowego dotyczące napojów domowego wyrobu nie powinny być stosowane przez państwo członkowskie dodatkowo do stawek obniżonych w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez małe gorzelnie należące do producentów owoców oraz ze względu na specyfikę krajowych tradycji i powiązane uzgodnienia dotyczące małych gorzelnii należących do producentów owoców w Republice Bułgarii, po tym jak to państwo członkowskie skorzysta z dostępnej opcji dotyczącej alkoholu owocowego destylowanego dla gospodarstw domowych producentów owoców przez małe gorzelnie należące do producentów owoców, opcja taka powinna nadal mieć zastosowanie do Republiki Bułgarii, z wyłączeniem wszelkich innych opcji stosowania stawek obniżonych lub zwolnień.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (11) Należy zaktualizować odesłania do kodów nomenklatury scalonej stosowanych do opisanego produktów alkoholowych.
- (12) Państwom członkowskim należy zezwolić, pod kilkoma warunkami, na zwalnianie ze zharmonizowanego podatku akcyzowego produktów objętych dyrektywą 92/83/EWG, gdy produkty takie są wykorzystywane do produkcji suplementów żywnościowych.
- (13) Należy zaktualizować dyrektywę 92/83/EWG w odniesieniu do stosowania stawek obniżonych do niektórych produktów w Republice Greckiej otrzymywanych z destylacji nieciągłej w tradycyjnych miedzianych aparatach destylacyjnych oraz przy wykorzystaniu prostych, tradycyjnych urządzeń do destylacji.
- (14) Aby zmniejszyć obciążenie podmiotów gospodarczych związane z przestrzeganiem przepisów oraz zwiększyć pewność prawa, należy zmienić warunki stosowania zwolnień w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu denaturowanego.
- (15) Aby zapewnić jednolite stosowanie zwolnienia w przypadku alkoholu całkowicie denaturowanego, należy doprecyzować warunki wzajemnego uznawania alkoholu całkowicie denaturowanego. Państwa członkowskie powinny zwolnić z podatku akcyzowego alkohol całkowicie denaturowany, który został całkowicie denaturowany w innym państwie członkowskim, zgodnie z metodą zatwierdzoną przez to państwo członkowskie. Aby zwiększyć pewność prawa, należy również doprecyzować procedury zgłaszania zmian wymogów dotyczących całkowitej denaturacji alkoholu.
- (16) W celu ustanowienia procedur na potrzeby oceny stosowanych przez państwa członkowskie wymogów dotyczących całkowitej denaturacji alkoholu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania lub odrzucania zgłoszonych przez państwa członkowskie wymogów dotyczących całkowitej denaturacji alkoholu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (17) W celu zapewnienia jednolitego stosowania zwolnienia w przypadku alkoholu częściowo denaturowanego, należy doprecyzować warunki wzajemnego uznawania alkoholu częściowo denaturowanego oraz przewidzieć, że konserwacja i czyszczenie urządzeń produkcyjnych stanowi część procesu wytwarzania oraz że używany w odnośnym procesie wytwarzania częściowo denaturowany alkohol jest w związku z tym objęty tym zwolnieniem. Aby ograniczyć korzystanie z tego zwolnienia w sposób niezgodny z prawem, należy ustanowić dodatkowe warunki jego stosowania.
- (18) Zwolnienia dla Zjednoczonego Królestwa ustanowione w odniesieniu do dwóch konkretnych napojów alkoholowych odzwierciedlały zwolnienia przewidziane w prawie krajowym Zjednoczonego Królestwa. Ponieważ te zwolnienia ze zharmonizowanego podatku akcyzowego zostały uchylone w prawie Zjednoczonego Królestwa, nie są one już istotne i powinny zostać zniesione na poziomie Unii.
- (19) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążenia podmiotów gospodarczych związanego z przestrzeganiem przepisów oraz obciążenia administracyjnego administracji podatkowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 92/83/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 92/83/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów pomiaru w stopniach Plato uwzględnia się wszystkie składniki piwa, w tym składniki dodane po zakończeniu fermentacji.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego państwa członkowskie, które w dniu 29 lipca 2020 r. nie uwzględniają składników piwa dodanych po fermentacji do celów pomiaru w stopniach Plato, mogą czynić to nadal do dnia 31 grudnia 2030 r.”;

- 2) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mają prawo stosować stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, do piwa o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5 % obj.”;

3) art. 8 pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2) przez pojęcie »wino musujące« rozumie się wszelkie produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 oraz 2205, które:”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku do wina produkowanego przez niezależnych, małych producentów wina w ramach następujących limitów:

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących średnio ponad 1 000 hl lub, w przypadku Republiki Malty, średnio ponad 20 000 hl wina rocznie,
- stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego.

2. Do celów stosowania stawek obniżonych przez pojęcie »niezależny, mały producent wina« rozumie się producenta wina, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów wina, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta wina i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza odpowiednio 1 000 hl lub 20 000 hl, ci producenci wina mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent wina.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do wina dostarczanego na ich terytorium od niezależnych, małych producentów wina znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.”;

5) art. 12 pkt 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2) Termin »inne musujące napoje prefermentowane« obejmuje wszelkie produkty oznaczone kodami CN 2206 00 31 i 2206 00 39 oraz produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w art. 8, które:”;

6) art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 13a państwa członkowskie stosują tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych niemusujących napojów prefermentowanych. Podobnie pobierają one tę samą stawkę podatku akcyzowego od wszystkich produktów podlegających podatkowi od innych musujących napojów prefermentowanych. Państwa członkowskie mają także prawo stosować tę samą stawkę podatku do obydwu rodzajów innych napojów prefermentowanych: niemusujących i musujących.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku, które mogą być zróżnicowane w zależności od wielkości rocznej produkcji danych producentów, wobec innych napojów prefermentowanych produkowanych przez niezależnych, małych producentów w ramach następujących limitów:

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących łącznie ponad 15 000 hl takich napojów rocznie,
- stawki obniżone mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego dla innych napojów prefermentowanych.

2. Do celów niniejszego artykułu inne napoje prefermentowane muszą być otrzymywane z fermentacji owoców, jagód, warzyw, roztworu miodu w wodzie lub z fermentacji świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z powyższych. Państwa członkowskie nie zezwalają na dodawanie jakiegokolwiek innego alkoholu lub napoju alkoholowego do celów produkcji innych napojów prefermentowanych. Do celów niniejszego artykułu dodania alkoholu używanego do rozcieńczenia lub rozpuszczenia środków aromatyzujących w ściśle niezbędnych dawkach tak, by zawartość alkoholu nie wzrosła o więcej niż 1,2 % obj., nie uznaje się za dodanie alkoholu do celów produkcji innych napojów prefermentowanych. Dodanie takich środków aromatyzujących nie może znacząco zmieniać charakteru produktu oryginalnego.

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego artykułu do niektórych rodzajów innych napojów prefermentowanych.

4. Do celów niniejszego artykułu przez pojęcie »niezależny, mały producent« rozumie się producenta innych napojów przefermentowanych, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów innych napojów przefermentowanych, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza 15 000 hl, producenci ci mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do innych napojów przefermentowanych dostarczanych na ich terytorium od niezależnych, małych producentów znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.”;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

W celu stosowania dyrektywy 92/84/EWG oraz dyrektywy Rady 2008/118/WE * uznaje się, że odniesienia do »wina« stosują się również do innych napojów przefermentowanych, określonych w niniejszej sekcji.

* Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).”;

9) art. 18 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie mają prawo stosować pojedynczą, obniżoną stawkę podatku od produktów pośrednich określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 *.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).”;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

1. Państwa członkowskie mogą stosować stawki obniżone podatku, które mogą być zróżnicowane w zależności od wielkości rocznej produkcji danych producentów, wobec produktów pośrednich produkowanych przez niezależnych, małych producentów w ramach następujących limitów:

- stawek obniżonych nie stosuje się wobec zakładów produkujących łącznie ponad 250 hl takich napojów rocznie,
- stawki obniżone, które mogą kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, mogą być niższe maksymalnie o 50 % od krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego dla produktów pośrednich.

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niniejszego artykułu do niektórych rodzajów produktów pośrednich.

3. Do celów niniejszego artykułu przez pojęcie »niezależny, mały producent« rozumie się producenta produktów pośrednich, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od wszelkich innych producentów produktów pośrednich, mieści się w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do jakiegokolwiek innego producenta i nie działa na mocy licencji. Jednakże w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich rocznej produkcji nie przekracza 250 hl, producenci ci mogą być traktowani jako jeden niezależny, mały producent.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wprowadzane przez nie stawki obniżone podatku stosowane były także do innych produktów pośrednich dostarczanych na ich terytorium od niezależnych, małych producentów znajdujących się w innych państwach członkowskich. W szczególności zapewniają one, by od poszczególnych dostaw z innych państw członkowskich nie pobierano podatku wyższego niż dokładna równowartość odpowiedniego podatku w walucie krajowej.”;

11) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Republika Bułgarii może stosować stawkę obniżoną podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie stawki obniżonej jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie do ich konsumpcji własnej. Z chwilą skorzystania z tej opcji Republika Bułgarii nie może już więcej stosować ust. 8 niniejszego artykułu.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6a. Republika Czeska i Rzeczpospolita Polska mogą stosować stawkę obniżoną podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % krajowej stawki podstawowej podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie stawki obniżonej jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie do ich konsumpcji własnej.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Z zastrzeżeniem warunków, jakie państwa członkowskie mają ustanowić w celu zapewnienia jednoznacznego stosowania niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą zwolnić z podatku akcyzowego lub stosować stawki obniżone podatku akcyzowego wobec alkoholu etylowego spożywanego przez osobę fizyczną, członków jej rodziny lub gości, pod warunkiem że nie dochodzi do żadnej sprzedaży, który jest:

- a) produkowany przez taką osobę fizyczną z owoców będących własnością tej osoby fizycznej, przez nią uprawianych i dostarczanych z działki, do której ta osoba fizyczna ma tytuł prawny, przy wykorzystaniu prostego, małego urządzenia do destylacji zarejestrowanego we właściwym organie danego państwa członkowskiego, lub
- b) produkowany przez taką osobę fizyczną w gorzelniach, które uzyskały zezwolenie właściwego organu państwa członkowskiego, z owoców będących własnością tej osoby fizycznej, przez nią uprawianych i dostarczanych z działki, do której ma ona tytuł prawny.

Państwa członkowskie ograniczają stosowanie zwolnienia lub stawek obniżonych do nie więcej niż 50 litrów alkoholu owocowego na gospodarstwo domowe producenta owoców rocznie.

Państwa członkowskie stosujące takie zwolnienie lub stawki obniżone podatku akcyzowego:

- a) ustanawiają warunki do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć,
- b) wprowadzają adekwatne wymogi i procedury w celu zapewnienia kontroli produkcji i konsumpcji oraz zapobiegania skutkom transgranicznym i sprzedaży transgranicznej; oraz
- c) ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie nie stosują tych przepisów łącznie z przepisami ust. 6, 6a lub 7.”;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

1. Republika Francji może stosować stawkę obniżoną, która może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej, lecz nie może być obniżona bardziej niż o 50 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do rumu zdefiniowanego w pkt 1 załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 *, produkowanego z trzciny cukrowej zbieranej w miejscu wytworzenia, określonym w pkt 13 załącznika I do tego rozporządzenia, cechującego się zawartością substancji lotnych innych niż alkohole etylowy i metylowy równą lub przekraczającą 225 gramów na hektolitr czystego alkoholu oraz rzeczywistą zawartością alkoholu równą lub przekraczającą 40 % obj.

2. Republika Grecka może stosować stawkę obniżoną, która może kształtować się poniżej poziomu stawki minimalnej:

- a) lecz nie może być obniżona bardziej niż o 50 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do anisu destylowanego zdefiniowanego w pkt 29 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, który jest bezbarwny i cechuje się zawartością cukru do 50 gramów na litr, a gotowy produkt zawiera – w części odpowiadającej co najmniej wartości procentowej przewidzianej we wspomnianym wyżej przepisie – alkohol aromatyzowany otrzymywany z destylacji nieciągłej w tradycyjnych miedzianych aparatach destylacyjnych o pojemności do 1 000 litrów, a także do »okowity z wyłoków z winogron« zdefiniowanej w pkt 6 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, która jest otrzymywana z destylacji nieciągłej w tradycyjnych aparatach destylacyjnych;

- b) lecz nie może być obniżona bardziej niż o 85 % w stosunku do krajowej stawki podstawowej podatku od alkoholu etylowego, do alkoholu etylowego z owoców dostarczanych przez gospodarstwo domowe producenta, który jest otrzymywany z destylacji w prostych, tradycyjnych miedzianych urządzeniach do destylacji o pojemności do 130 litrów lub w tradycyjnych ceramicznych urządzeniach do destylacji o pojemności do 40 litrów, przy czym w obu przypadkach urządzenia te funkcjonują maksymalnie przez osiem dni w roku i produkują maksymalnie pięć hektolitrów czystego alkoholu rocznie.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).;

- 13) w sekcji VI dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

1. Z zastrzeżeniem warunków, jakie państwa członkowskie mają ustanowić w celu zapewnienia jednoznacznego stosowania art. 4, 9a, 13a, 18a i art. 22 ust. 1, 2 i 3 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, na wniosek, wydają niezależnym, małym producentom mającym siedzibę na ich terytorium roczny certyfikat potwierdzający ich łączną roczną produkcję, o której mowa odpowiednio w tych artykułach, i potwierdzający, że dany niezależny, mały producent spełnia kryteria określone odpowiednio w art. 4 ust. 2, art. 9a ust. 2, art. 13a ust. 4, art. 18a ust. 3 i art. 22 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Dokument administracyjny do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE zawiera informację o certyfikacie, o którym mowa w niniejszym ustępie.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą – na warunkach, jakie mają one ustanowić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania niniejszego artykułu i do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć – zezwolić niezależnym, małym producentom, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 9a ust. 1, art. 13a ust. 1, art. 18a ust. 1 i art. 22 ust. 1, mającym siedzibę na ich terytorium, aby sami wystawiali sobie certyfikat dotyczący spełnienia kryteriów określonych odpowiednio w art. 4 ust. 2, art. 9a ust. 2, art. 13a ust. 4, art. 18a ust. 3 i art. 22 ust. 2 oraz dotyczący ich łącznej rocznej produkcji, o której mowa w tych artykułach.

3. Państwa członkowskie – na warunkach, jakie mają one ustanowić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania niniejszego artykułu i do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć – uznają certyfikat producentów, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 9a ust. 1, art. 13a ust. 1, art. 18a ust. 1 i art. 22 ust. 1, wydany przez inne państwo członkowskie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:

- a) wzór certyfikatu, o którym mowa w ust. 1;
- b) sposób zamieszczania informacji o tym certyfikacie w dokumencie administracyjnym do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE; oraz
- c) wymogi w zakresie wypełniania dokumentu administracyjnego do celów przemieszczania wyrobów na mocy rozdziału IV lub V dyrektywy 2008/118/WE w przypadku samocertyfikacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2.”.

- 14) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Odesłania w niniejszej dyrektywie do kodów CN stanowią odesłania do kodów nomenklatury scalonej zawartych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1602 * zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 **.

* Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1602 z dnia 11 października 2018 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 273 z 31.10.2018, s. 1).

** Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).;

- 15) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) gdy są one rozprowadzane w postaci alkoholu, który został całkowicie denaturowany zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, w którym został dopuszczony do konsumpcji, jeżeli wymogi takie zostały należycie zgłoszone na piśmie i zatwierdzone zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie stosują rozdział V dyrektywy 2008/118/WE;

b) gdy są one używane w trakcie procesu wytwarzania dowolnego produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, pod warunkiem że alkohol został denaturowany zgodnie z wymogami dowolnego państwa członkowskiego dla danego zastosowania.

Zwolnienie to stosuje się, gdy taki denaturowany alkohol:

— został dodany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi,

lub

— jest używany do konserwacji i czyszczenia urządzeń produkcyjnych wykorzystywanych do tego konkretnego procesu wytwarzania.

Państwa członkowskie stosują rozdział IV dyrektywy 2008/118/WE do przemieszczania alkoholu denaturowanego, który nie został jeszcze dodany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi;”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) gdy są one używane do produkcji leków określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/82/WE * i 2001/83/WE **;

* Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

** Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) w produkcji suplementów żywnościowych zdefiniowanych w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady * zawierających alkohol etylowy, jeżeli opakowanie jednostkowe suplementu żywnościowego dopuszczonego do konsumpcji nie przekracza 0,15 litra, a suplementy żywnościowe są wprowadzane na rynek na podstawie art. 10 przywołanej dyrektywy.

* Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).”;

c) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. Państwo członkowskie zamierzające wprowadzić zmianę w wymogach dotyczących całkowitej denaturacji alkoholu, o których mowa w ust. 1 lit. a), zgłasza takie nowe wymogi Komisji na piśmie, wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami o denaturantach, które zamierza stosować.

Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z danym państwem członkowskim w terminie jednego miesiąca od otrzymania zgłoszenia, wskazując niezbędne informacje. Gdy Komisja znajdzie się w posiadaniu wszystkich informacji uznanych przez nią za niezbędne, w terminie jednego miesiąca przekazuje zgłoszenie pozostałym państwom członkowskim.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zatwierdzające lub odrzucające wymogi zgłoszone zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2.

5. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że produkt objęty zwolnieniem na podstawie ust. 1 lit. a) lub b) niniejszego artykułu powoduje wystąpienie przypadków uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć, może ono odmówić przyznania zwolnienia lub cofnąć już przyznane zwolnienie. Dane państwo członkowskie zgłasza Komisji niezwłocznie na piśmie taką odmowę lub takie cofnięcie i przekazuje jej wszystkie istotne informacje na temat uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z danym państwem członkowskim w terminie jednego miesiąca od otrzymania takich informacji, wskazując jakie dalsze informacje są niezbędne. Gdy Komisja znajdzie się w posiadaniu wszystkich informacji uznanych przez nią za niezbędne, w terminie jednego miesiąca przekazuje zgłoszenie pozostałym państwom członkowskim. Ostateczna decyzja jest następnie podejmowana zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28a ust. 2 nie później niż cztery miesiące po przekazaniu zgłoszenia pozostałym państwom członkowskim. Państwa członkowskie nie mają obowiązku nadawania takiej decyzji mocy wstecznej.”;

16) uchyla się art. 28;

17) w sekcji VIII dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 28a

1. Komisję wspiera Komitet ds. Podatku Akcyzowego. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28b

Co pięć lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone do dnia 31 grudnia 2024 r.

Sprawozdanie w szczególności:

- a) ocenia stosowanie i skutki przepisów krajowych przyjętych i stosowanych na podstawie art. 5 i 9a, art. 22 ust. 8, art. 23a i art. 27 ust. 2 lit. f);
- b) bierze pod uwagę stosowne dowody na występowanie skutków przepisów przyjętych i stosowanych na podstawie tych artykułów, takich jak negatywne skutki transgraniczne, wzrost liczby oszustw, wpływ na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zdrowie publiczne; oraz
- c) jeżeli państwa członkowskie stosują krajowe przepisy przyjęte na podstawie art. 22 ust. 8 – ocenia adekwatność:
 - warunków ustanowionych przez te państwa członkowskie do celów zapobiegania wszelkim przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć, oraz
 - wymogów i procedur wprowadzonych przez te państwa członkowskie w celu zapewnienia kontroli produkcji i konsumpcji oraz zapobiegania skutkom transgranicznym i sprzedaży transgranicznej.

Na wniosek, państwa członkowskie przedkładają Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdania.

Państwa członkowskie, które stosują krajowe przepisy przyjęte na podstawie art. 22 ust. 8, przedkładają Komisji – nie później niż trzy miesiące po pierwszym roku stosowania takich przepisów – wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny, o której mowa w akapicie drugim lit. c) niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.”

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2021 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 stycznia 2022 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący
